

УДК 811.161.2'373:003.24:737.1/.3

DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2026.45.3.2>

АПЕЛЯТИВИ ТА ОНИМИ В ПРАКТИЦІ НОМІНАЦІЇ НУМІЗМАТИКИ Й БОНІСТИКИ: ПРОБЛЕМА КОНВЕРГЕНЦІЇ ОНОМАСТИЧНИХ ТЕРМІНІВ

APPELLATIVES AND ONYMS IN THE NAMING PRACTICES OF NUMISMATICS AND BONISTICS: THE PROBLEM OF CONVERGENCE OF ONOMASTIC TERMS

Скопненко О.І.,

orcid.org/0000-0002-6814-5041кандидат філологічних наук, старший науковий співробітник,
заступник директора з наукової роботи

Інституту мовознавства імені О.О. Потебні Національної академії наук України

У статті проаналізовано проблему вивчення найменувань монет і бон в українській лінгвістиці. Констатовано, що в мовознавчих дослідженнях назви монет і бон досліджені не повною мірою. Здебільшого ці одиниці були об'єктами вивчення нумізматики й боністики – допоміжних історичних дисциплін. Аналіз мовних форм, зафіксованих у легендах монет і бон, має важливе значення для лексичної семантики та історії мови. У статті обґрунтовано потребу запровадження терміна *бононім* на позначення власної назви бон. Термін *бононім* утворено як похідний елемент від одиниць *бона* та *онім*. В ономастиці доцільно розвести класи *нумізонімів* (власних назв монет) і *бононімів* (власних назв бон), оскільки нумізматики й боністика мають різні об'єкти вивчення (монети й бони відповідно), що відрізняються на денотативному рівні. Бони як об'єкти позамовної дійсності володіють цілою низкою денотативних ознак, яких немає в монет, зокрема в неметалевих грошових знаках дослідники вивчають шрифти, рукописні позначки, підписи, написи, монограми (палеографічні ознаки бон). Вони дають багато цінної історичної, економічної та культурологічної інформації, яку варто активно залучати до мовознавчого аналізу. Іконічність грошових знаків робить їх потужним невербальним вираженням культурних ідеологем. Бони мають змогу через невербальний символ передавати мистецьку, політичну й, безперечно, мовну ідеологію. Крім цього, бони несуть багато мовної інформації, яку потрібно правильно інтерпретувати в міждисциплінарному аспекті.

Окрему проблему в номінації об'єктів нумізматики й боністики становить онімізація родових і видових назв у складі найменувань монет і бон. У номінаціях на зразок *монета 5 гривень «День Європи»*, *бона (банкнота) 5 фунтів «Джордж Бест»* апелятиви виразно набувають онімного характеру.

Формування й розвиток лексико-семантичного поля на позначення грошових одиниць у кожній мові залежать від історичних умов розвитку етносу. Без належного семантико-стилістичного аналізу цих назв не вдасться створити задовільного опису названого сегмента лексичної підсистеми української мови.

Ключові слова: лексика, ономастика, апелятив, онім, термінологія, лексична семантика, нумізматики, боністика, українська мова.

The article analyses the problem of studying the names of coins and banknotes in Ukrainian linguistics. It is established that, within linguistic research, the names of coins and banknotes have not been examined comprehensively. For the most part, these units have served as objects of study in numismatics and bonistics – auxiliary historical disciplines. The analysis of linguistic forms attested in the legends of coins and banknotes is of considerable importance for lexical semantics and the history of the language.

The article substantiates the need to introduce the term *bononym* to designate the proper name of a banknote. The term *bononym* is formed as a derivative compound from *bona* (banknote) and *onym*. In onomastics, it is advisable to distinguish between the classes of *numismonyms* (proper names of coins) and *bononyms* (proper names of banknotes), since numismatics and bonistics deal with different objects of study – coins and banknotes respectively – which differ at the denotative level. As extralinguistic objects, banknotes possess a range of denotative features absent in coins; in particular, non-metallic monetary signs are examined for their typefaces, handwritten markings, signatures, inscriptions, and monograms (the palaeographic features of banknotes). These provide valuable historical, economic, and cultural information that should be actively incorporated into linguistic analysis. The iconicity of monetary signs renders them a powerful non-verbal expression of cultural ideologemes. Through non-verbal symbolism, banknotes are capable of conveying artistic, political, and, unquestionably, linguistic ideology. Moreover, banknotes contain a substantial amount of linguistic information that requires proper interpretation within an interdisciplinary framework.

A separate issue in the naming of objects in numismatics and bonistics concerns the propriation of generic and specific appellatives within the names of coins and banknotes. In designations such as *монета 5 гривень «День Європи»* (*5-hryvnia coin "Europe Day"*) or *5-pound banknote "George Best"* (*бона (банкнота) 5 фунтів «Джордж Бест»*), appellatives clearly acquire onymic status.

The formation and development of the lexical-semantic field denoting monetary units in any language depend on the historical conditions of an ethnos's development. Without an adequate semantic and stylistic analysis of these names, it is impossible to produce a satisfactory description of this segment of the lexical subsystem of the Ukrainian language.

Key words: lexis, onomastics, appellative, onym, terminology, lexical semantics, numismatics, bonistics.

Постановка проблеми. Найменування грошових знаків у кожній мові відбиває складний економічний і культурний розвиток етносу.

Лексика на позначення грошових знаків в українській мові була об'єктом вивчення в розвідках вітчизняних дослідників здебільшого в аспекті

виявлення репертуару цих одиниць та окреслення їхньої етимології. Проблеми встановлення класифікаційних ознак названих одиниць та вивчення специфіки взаємодії апелитивів і онімів під час побудови цих назв (переходів між класами) потребують окремого висвітлення. Це завдання впливає з теорії та практики сучасної ономастичної науки, яка прагне розробити чіткі критерії для розмежування різних видів онімів. Пошуки в цій ділянці дадуть змогу збагатити не тільки лексичну семантику чи ономастику, а й загальну теорію мови, оскільки пов'язані з установами відбиття в онімах референтних ознак досліджуваних об'єктів. Механізми утворення власних назв монет і бон в українській мові особливо активізувалися після відновлення незалежності України, коли держава стала проводити самостійну грошову політику. Тому вивчення лексико-семантичних груп на позначення монет і бон, а також їхніх власних назв, належить до актуальних завдань сучасної лінгвістики.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Постулати ономастичної теорії та практики ґрунтуються на працях І.М. Железняк, Ю.О. Карпенка, І.І. Ковалика, Д.Г. Бучка, С.О. Вербича, В.В. Німчука, О.Ю. Карпенко, О.І. Михальчук, В.Ю. Неклесової, Я.П. Редькви, М.М. Торчинського, Н.В. Ткачової, В.П. Шульгача та інших дослідників, які вивчали різні типи онімів і розглядали питання становлення української ономастичної термінології. С.О. Вербич зауважував, що доцільно кодифікувати лише ті ономастичні терміни, які пройшли крізь селективні процеси [1, с. 187]. Позиція дослідника спирається на думки попередників: І.І. Ковалика та В.В. Німчука. Важливе значення для розвитку сучасної лінгвістичної термінології, ономастичної зокрема, має «Словник української ономастичної термінології» (2012) Д.Г. Бучка та Н.В. Ткачової. О.Ю. Карпенко та В.Ю. Неклесова у кодексі «A Dictionary of Ukrainian Onomastic Terminology» (2024) не лише витлумачили українську ономастичну термінологію англійською мовою, а й за допомогою екземпліфікації показали специфіку функціонування онімів української мови (в оригінальній і транскрибованій формах). Ця праця, крім усього іншого, також сприятиме становленню ономастичної термінології.

Репертуар лексико-семантичного поля назв грошових одиниць описано за допомогою лінгвістичних методів у колективній монографії «Історія української мови: Лексика і фразеологія» (1983), статтях Т.М. Ботвин, Т.В. Охріменко, О.І. Скопненка. У нумізматичних і боністич-

них дослідженнях, історіографічних працях різною мірою подано інформацію про назви монет і бон, проте ці відомості здебільшого наведені без супроводу мовознавчих коментарів і, певна річ, потребують відповідної інтерпретації для використання в розвідках з лексичної семантики й ономастики.

Матеріалом дослідження слугують назви монет і бон в українській мові, засвідчені на офіційному сайті Національного банку України, в експозиціях музеїв, каталогах, на торговельних майданчиках та ін.

Мета статті – вивчення особливостей найменувань грошових знаків в українській мові; установа класифікаційних ознак для виділення лексико-семантичної групи найменування бон та обґрунтування доцільності запровадження терміна *бонімі* для позначення власних назв бон.

Виклад основного матеріалу. Відповідно до усталених підходів ономастики власна назва не виступає носієм поняття, а містить у своїй семантичній структурі поняття, які оніми утримують на рівні сем. Як зазначав Ю.О. Карпенко, «власні назви, не будучи носіями понять, включають їх у свою семантичну структуру, утримують на рівні сем: у семантичну структуру власної назви Київ входить сема “місто”, яка виражає поняття “місто”, і т. д. Розглядаючи відношення слів **місто** і **Київ**, **Львів**, **Одеса** та **ріка** і **Дніпро**, **Дністер**, **Дунай**, **Прут**, можна констатувати, що загальні назви об'єднують, узагальнюють однорідні об'єкти, а власні назви, навпаки, їх розрізняють, диференціюють. Тобто загальні назви виконують генералізуючу функцію, а власні назви – диференційну» [4, с. 83]. Отже, у семантичній структурі будь-якого оніма доміантними варто визнати гіперсеми, що дають змогу об'єднати множину одиниць у певний кластер (скажімо, сема «місто» в згаданому прикладі Ю.О. Карпенка), та диференційні семи, покликани відбити референтні ознаки, завдяки яким номінований об'єкт набуває унікальності позначуваного (*Київ*). Зрозуміло, цим не вичерпано перелік усіх ознак онімів, але на розгляді названої характеристики (третьої істотної ознаки власних назв, за Ю.О. Карпенком) варто зупинитися докладніше. Онім, як бачимо, покликаний підкреслити індивідуальне розрізнення серед денотатів. Проте в нумізматичній й боністичній апелитивізація або онімізація мало вивчені, особливо коли взяти до уваги, що в цих наукових дисциплінах референтні ознаки об'єктів номінації відіграють важливу роль під час класифікування. Власне кажучи, нам не вдалося виявити праць, які б зосередили свою

увагу на проблемі переходу апелятивів в оніми на матеріалі назв, які використовувалися в нумізматиці й боністиці. Складається враження, що проблема найменування об'єктів нумізматики й боністики опинилася поза увагою ономастів.

М.М. Торчинський серед колекціоністів виокремлює нумізмоніми – «власні назви монет та інших грошових знаків». І наводить приклад «монета “150 р. від дня народження І. Франка”» [7, с. 207]. Помічаємо, що в процесі комунікації використання номінації *монета «150 р. від дня народження І. Франка»* без додаткових інформаційних маркерів може призвести до певного сплутування, адже позначуваний об'єкт існує в реєстрах не просто із загальною назвою *монета*, а із зазначенням конкретного номіналу й назвою валюти. Інакше кажучи, уживання найменування *монета «150 р. від дня народження І. Франка»* має ослаблену диференційну функцію. Натомість повні найменування монет і бон виконують її повною мірою. Пор.: *монета 10 гривень «Державна спеціальна служба транспорту»*, *монета 10 гривень «Медичні сили Збройних Сил України»*, *монета 5 гривень «Батьківське щастя»*, *монета 5 фунтів «Єлизавета II»*, *монета «1 грош польські» 1830 р.* тощо. Водночас у численних реєстрах, колекціях, експозиціях та ін. виявлено найменування без зазначення номіналу й валюти: *монета «Захисникам Донецького аеропорту»*, *монета «Дипломатія»*, *монета «Соняшник для України / Слава Україні / Slava Ukrainai»*. Такий редукований спосіб подання назв через свою неповноту внеможливіє ідентифікацію номінованих об'єктів, оскільки затирає мовне оформлення референтних ознак. Очевидно, що в наведених прикладах гіперсема «номінал N одиниць» утрачає свої ознаки й переходить у категорію потенційних сем. Проте у формі повних найменувань вона знову стає гіперсемою. Пор.: *монета 10 гривень «Захисникам Донецького аеропорту»*, *монета 5 гривень «Дипломатія»*, *монета 2 євро «Соняшник для України / Слава Україні / Slava Ukrainai»*. Це підштовхує порушити питання, чи не онімізується апелятив у формі таких складних назв, адже, скажімо, у найменуванні *«100-річчя Олімпійських ігор сучасності»* виявити потенційну сему, яка б пізніше стала гіперсемою, неріально, а у формі *монета «100-річчя Олімпійських ігор сучасності»* потенційна сема з'являється, але тільки в номінації *монета 200 000 карбованців «100-річчя Олімпійських ігор сучасності»* диференційна сема може бути повноцінно виявлена. Тому, як бачимо, не кожне найменування монети (бони) може містити у своїй семантичній

структурі поняття, що вказує на денотат. У цьому й полягають труднощі розмежування апелятивів та онімів у складних назвах.

Важливість аналізу мовних форм, зафіксованих на монетах і бонах, для лексичної семантики та історії мови, а також інтерпретації відповідних даних у межах мовознавчої практики, можна продемонструвати на прикладі найменування *монета 10 гривень «Захисникам Донецького аеропорту»*. Саме така офіційна назва монети, про що повідомляє сайт Національного банку України [5]. Проте в колекціях і на торговельних майданчиках монета відома здебільшого під назвою *«Захисникам Донецького аеропорту. Кіборги»* або й просто *«Кіборги»*. Завдяки карбуванню в легенді напису *Кіборги.іа* відбулася фіксація новітнього значення згаданої лексеми ‘мужній і нездоланий воїн, який захищав Донецький аеропорт у 2014–2015 рр.’. Саме така семантика закріплена в найменуванні артефакту та зрештою і в сучасному узусі, про що свідчить асоціативний експеримент, проведений на початку 2026 р. серед студентів Київського національного університету імені Тараса Шевченка та співробітників наукових установ гуманітарного профілю НАН України. Більшість опитаних зазначили, що слово *кіборг* сприймають лише як позначення захисників Донецького аеропорту у 2014–2015 рр. Утім, лексема *кіборг* лексикографована в «Словникові української мови» у 20 т. без цього значення: «1. Скорочення: кібернетичний організм – штучний організм, в якому поєднано фізичні та інтелектуальні здібності людини й технічні засоби автоматики»; «2. *перен.* ‘Воїн, що відрізняється винятковою стійкістю, відвагою, готовністю до самопожертви і т. ін.» [6]. Друге, переносне, значення, подане в кодексі, зрозуміло, близьке до узуального, але все-таки ширше, пов'язане з позначенням будь-якого незламного воїна. При цьому в екземпліфікації у вокабулі всі ілюстрації пов'язані з контекстами, що описують саме історію захисту названого летовища. Для переважної більшості сучасних носіїв лексема обмежена історичними подіями першого етапу сучасної російсько-української війни, незважаючи на те, що слово раніше було відоме з масової культури. *Кіборг* – запозичення з англійської мови, у якій воно виникло 1960 р. (слово утворили американці М. Клайнз і Н. Клайн) [10], але тільки на українському ґрунті через механізм вторинної номінації лексема набула нового значення, причому нині саме завдяки легенді монети ця семантика закарбована в історії.

Пропозиція зараховувати використовувани в нумізматиці й боністиці номени для позначення

грошових знаків лише до кластеру нумізмонімів, гадаємо, зменшує чіткість сприйняття великої кількості різних за своєю природою й диференційними ознаками об'єктів найменування та ускладнює дослідження окремих лексико-семантичних груп у межах лексичної семантики. Привертає увагу той факт, що в історіографії мовні відомості, здобуті завдяки написам на монетах і бонах, самі по собі не становлять окремого предмета зацікавлення. Наприклад, Г.М. Голиш в університетському підручнику «Основи нумізматики» (2006) зазначає, що «предметом нумізматики є історія монетного обігу, розвиток грошово-лічильних систем, технологія карбування монет, діяльність монетних дворів. Основні завдання нумізматики – детальне вивчення історії монетної справи, визначення монетних норм, реконструкція грошово-вагових та лічильних систем, встановлення складу й характеру грошового обігу, динаміка його розвитку, розробка методики досліджень нумізматичних знахідок, виявлення, реєстрація, атрибуція та класифікація монет, скарбів тощо» [2, с. 14]. Дослідник, подаючи перелік інших наукових галузей, у взаємозв'язку з якими розвивається нумізMATика, не наводить мовознавства. Не наголошує на важливості даних нумізматики для лінгвістичних студій і Р.М. Шуст у посібнику «НумізMATика: історія грошового обігу та монетної справи в Україні» (2009) [8]. Цей аспект залишається також поза увагою А.М. Зубка в праці «Українська нумізMATика і боністика» [3].

НумізMATика й боністика, хоч і споріднені історичні дисципліни, уже давно мають різні об'єкти вивчення. Боністика досліджує грошові знаки, виготовлені на папері, шкірі, тканині тощо. Такі об'єкти називають *бонами* (*бона* > франц. *bon* 'чек, талон'). Як окрема наукова галузь боністика започаткована у 20-х рр. ХХ ст., від 1970-х рр. переживає бурхливий розвиток. В Україні дослідження з боністики й нумізматики актуалізувалися після відновлення незалежності, з'явилося чимало наукової літератури, присвяченої цим галузям. Від 1997 р. виходить у світ спеціалізований часопис «НумізMATика і фалеристика», на сторінках якого багато інформації про бони й монети нашої країни та інших держав. Навряд чи до класу нумізмонімів доцільно зараховувати номінації об'єктів, які не належать до об'єкта вивчення нумізматики. Бони як об'єкти позамовної дійсності володіють цілою низкою денотативних ознак, яких немає в монет, зокрема в неметалевих грошових знаках дослідники вивчають шрифти, рукописні позначки, підписи, написи, монограми (палеографічні ознаки бон). Вони дають багато

цінної історичної, економічної та культурологічної інформації. На жаль, мовні факти, пов'язані з номінаціями монет і бон, а також вербальна інформація, наявна на цих об'єктах, не достатньо висвітлені в міждисциплінарному аспекті. З найновіших прикладів можна назвати рукописні написи *Слава Україні!* на російських рублях, що перебувають в обігу на окупованих українських територіях. Такі написи належать до маргіналістичної ознаки бон і разом з багатьма стають джерелом історичних відомостей. Через століття згадані купюри будуть дуже рідкісними, бо їх нині знищують, і свідчитимуть про рух опору українців під час теперішньої війни. Крім того, написи на бонах дають багато цінної інформації для історії розвитку певної мови. Уже нині можна твердити, що ідея нанесення популярних гасел, що відображають українські наративи в нинішній російсько-українській війні, уперше була реалізована на т. зв. «низовому» рівні, про що йшлося вище. І тільки пізніше вона втілена офіційно: з 2024 р. Національний банк України розпочав вводити в готівковий обіг оновлені банкноти номіналами 20, 50, 200, 500 та 1000 гривень з написами *Слава Україні!* та *Героям слава!*

Іконічність грошових знаків робить їх потужним невербальним вираженням культурних ідеологем. Вивчення цих об'єктів має бути також і серед зацікавлень лінгвістів, адже в нумізматиці й боністиці, крім лексики загального вжитку, використовують і номінації, покликані виокремити з навколишньої дійсності певні об'єкти з чіткими референтними ознаками. Бони мають змогу через невербальний символ передавати мистецьку, політичну й, безперечно, мовну ідеологію. Тим-то, на нашу думку, доречно розвести класи *нумізмонімів* і *бононімів* (пропонуємо використовувати цей термін як похідний від одиниць *бона* та *онім*). У науковій літературі не вдалося виявити найменування *бононім* для найменування власних назв розглядаваної лексико-семантичної групи. Питання пошуку можливих відповідників до запропонованого найменування *бононім* у слов'янських та інших мовах потребує додаткового вивчення. Щоправда, не всі дослідники прихильні до пошуку окремих термінів на позначення кожного класу онімів та відповідного «розростання» ономастичної термінології. О.Ю. Карпенко на міжнародній конференції «Проблеми загального і порівняльно-історичного мовознавства» (2024) зауважила, що навряд чи є в цьому рація. Незважаючи на це, дослідниця разом з колегою загалом підтримали позицію С.О. Вербича [9, с. 81], який переконаний:

«Кожен ономастичний термін, який упродовжуємо в систему відповідної термінології, має бути виправданий, тобто відповідати основним принципам науки про власні назви, а саме: **системності**, тобто побудові термінолексем за певною словотвірною моделлю; **однозначності**, тобто відповідності терміна позначуваному поняттю, що дасть змогу уникнути зайвих позаономастичних асоціацій» [1, с. 186–187]. Запропонований термін *бононім* за багатьма ознаками (С.О. Вербич наводить 5 відповідних критеріїв) можна запропонувати до впровадження, оскільки він, крім усього іншого, цілком відповідає принципам системності й однозначності.

Окрему проблему в номінації об'єктів нумізматики й боністики становить онімізація родових і видових назв у складі найменувань монет і бон. Наприклад, у таких назвах як *монета 5 гривень «Орнек. Кримсько-татарський орнамент»*, *монета 5 гривень «День Європи»*, *монета 5 гривень «Країна супергероїв. Дякуємо медикам!»*, *бона (банкнота) «100 франків Мерсона»*, *бона (банкнота) 50 гривень «Слава Україні!»*, *бона (банкнота) 5 фунтів «Джордж Бест»* і т. ін. апелятиви *гривня*, *франк*, *фунт* у складі повного найменування виразно тяжіють до онімного простору. Справді, найменування *бона (банкнота) «Єдність рятує світ»* не дає змоги не лише правильно номінувати об'єкт, а й ідентифікувати його за референтними ознаками, а ось повна назва *бона (банкнота) 50 гривень «Єдність рятує світ»* демонструє диференційну функцію власної назви. Інший приклад: одиниця *десять гривень «Кохання»* також позбавлена відбиття референтних ознак. Цю суперечність допомагає зняти повна назва *монета десять гривень «Кохання»*.

Як бачимо, формально елемент *десять гривень* не входить до власної назви (не виокремлений за допомогою графічних засобів), але усунення цього компонента з назви не дає змоги реалізувати відбиття в мові релевантної ознаки оніма взагалі. Можна припустити, що згаданий складник *десять гривень* не входить до структури оніма, а є части-

ною номенклатурної назви. Тоді виникає інше питання, чи доречно до складу номенклатури зараховувати одиницю *монета десять гривень*. Якщо піти таким шляхом, то доведеться до номенклатурних переліків залучати написання на зразок: *монета одна гривня*, *монета дві гривні*, *монета п'ять гривень*, *монета десять гривень* тощо.

На нашу думку, у номінаціях *монета 5 гривень «Українська мова»*, *монета 10 гривень «Архістратиг Михайл»*, *монета 5 гривень «Українська бавовна»*, *монета 5 гривень «Нептун»*, *бона (банкнота) 200 гривень «Слава Україні!»* елементи *5 гривень*, *10 гривень*, *200 гривень* не можна вилучати зі складу власної назви.

Висновки. Формування й розвиток лексико-семантичного поля на позначення грошових одиниць у кожній мові залежать від історичних умов розвитку етносу. Роль грошей в економічному й політичному житті сучасних держав універсальна, але процес номінації монет, банкнот і бон, адаптація запозичених одиниць для їхнього позначення, сполучуваність таких лексем у кожній мові має свої особливості, детерміновані мовними та позалінгвальними чинниками, неоднаковими для різних країн. Назви грошових одиниць (і загальні, і власні) варто розглядати як частину фонові інформації – соціокультурних знань, відбитих у мовних одиницях і властивих певному етносові (нації), про реалії, що супроводжують існування цього етнічного (національного) колективу. У лінгвістиці реалії розуміють передусім як найменування предметів побуту, страв національної кухні, фольклорних і літературних образів, культурно маркованих матеріальних предметів минулого й сьогодення, важливих історичних фактів тощо. Без додаткових мовознавчих, культурологічних, історіографічних, етнографічних та ін. коментарів іншоетнічна фонові інформація про реалії незрозуміла. Без належного аналізу лексико-семантичного поля на позначення назв грошових одиниць не вдасться створити задовільного опису названого сегмента лексичної підсистеми української мови.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Вербич С.О. Українська ономастична термінологія: проблеми нормалізації та кодифікації. У *пошуках гармонії мови*. До 80-ліття від дня народження чл.-кор. НАН України, д-ра філол. н. Н.Ф. Клименко. Київ : Видавничий дім Дмитра Бураго, 2020. С. 180–188.
2. Голиш Г.М. Основи нумізматики: Навчальний посібник. Черкаси: Черкаський ЦНТЕІ, 2006. 313 с.
3. Зубко А.М. Українська нумізMATика і боністика: Навчально-методичний комплекс. Київ, 2023. 49 с.
4. Карпенко Ю.О. Власні назви. *Українська мова: Енциклопедія*. Київ: Видавництво «Українська енциклопедія» ім. М.П. Бажана, 2004. С. 83–84.
5. Національний банк презентував пам'ятну монету «Захисникам Донецького аеропорту». URL: <https://surl.li/nodtdq> (дата звернення: 20.02.2026).

6. Словник української мови online. URL: <https://surl.ln/qhscqif> (дата звернення: 20.02.2026).
7. Торчинський М.М. Структура онімного простору української мови: Монографія. Хмельницький: Авіст, 2008. 550 с.
8. Шуст Р.М. Нумізматика: історія грошового обігу та монетної справи в Україні: Навчальний посібник. Київ: Знання, 2009. 376 с.
9. Karpenko O.Yu., Neklesova V.Yu. Ukrainian Onomastic Terminology. *Науковий журнал Львівського державного університету безпеки життєдіяльності «Львівський філологічний часопис»*. 2024. № 16. Р. 78–82.
10. Madrigal A. The Man Who First Said 'Cyborg,' 50 Years Later. *The Atlantic*. URL: <https://surl.lt/beeewu> (дата звернення: 20.02.2026).

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

Дата першого надходження статті до видання: 26.02.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 30.03.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 07.05.2026